

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide eszimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

Tisztelt elvtársainkhoz!

A képviselő-választási mozgalmak az ország nagy részében megindultak, menyinyben legnagyobb valószínűség szerint a tavasz folytán a választások is megejtetni fognak. — Pártunk, a függetlenségi antisemita párt a közhangulatból ítélve, a legtöbb esélyrel bír arra, hogy ezidei képviselő-választásokon zászlóit győzelmesen emeljék magasra hűvei.

Amde jól előre megérlelt elhatározás okos, tervszerű, egyetértő munkásság nélkül a legjobban óhajtott, legkönnyebben elérhető cél is ellehet téveszteni: azért felhívjuk azon tisztelt elvtársainkat, kiknek tekintélye, erélye, okos előrelátása elvtársaink tömegét pártunknak, a becsületnek, a haza érdekének és a keresztény vallásnak megtartani hivatva van, legyenek ébren, hogy pártunk ellenségei a zsidó pénzzel és ravaszúsággal rendelkező lélekvasárlók őket, az előrsön találják.

Pártunk zömét, a polgárságot pedig kérjük ne várják hogy albarátaik ígérettel, mézes-mázos szavakkal képviselőjelölteket tolnak nyakukra: hanem jöjjenek össze gyakorta, maguk között beszéljék meg az ügyben való szándékukat. Válasszanak minden közszéknél bizalmi embereket, ezek tartásuk össze a szavazókat, a szavazók ellenőrzik a bizalmi embereket; lépjenek összeköttetésbe a választókerület többi közséveivel, s azután tegyenek szent fogadást, hogy a függetlenségi antisemita pártzászlaját, se ígéretre, se rábeszélésre, se lélekvasárló, se jó barátul kínálózó képmutató kedvéért soha el nem hagyják.

Jelszavunk legyen: Segíts magadon és az Isten is megsegít! az értelmes magyar polgárnak meg

TÁRCZA.

Farsangi tárcza.

(Többnyire üres.)

A pápai diák mikor meghallotta hogy kitűtött a muszka-török háboru, földhöz csapta a könyvet, mert ugymond: „ezzel megint hosszabb lesz a történelem.“ Ellenkezőleg mi vidéki levelezők annyira önzők vagyunk, hogy szinte minde napra óhajunk valami epochalis eseményt. Akár ki bánja aztán, csak mi mártírhátnak a tollainkat bele a szószba.

Hanem hát most nix najesz, nix zósz, még csak a revoluczió sem ütött ki a kedvemért az orthodox neolog zsidók között, vagy ellen.

Még is ha valami ismeretlen, éjszaka utazik keresztül a tabi ghetón, ha fülét éktelen gaj dolás és gevaltozás üti meg, bizonyosan arra kell gondolni, hogy itt legalább is polgár háboru van készülöben, és ez így megy minden éjjel. Sion népe a mióta egy a pálinkás butyikból kilóggatott ármerajzender felelevenítette a zikczene nótát — nem hisz a csendöröknek, nem bizik a statáriumban, hanem mozgósítja az 50 főnyi nemzetőrségét — hogy általuk silánytassák tönkre a gójimok rossz akarata, miként egykoron Jerikó falai. Ott haladnak ok a hős lovagok, gyalog vágatással. Holló furtelket ringatja a szellő miként egy vörös pajesz. Közökbé görösen szorul a mózesi bunkó — melyben irtózatoss halál — nem — rejlik, s aztán nagy hősi pathosszal bekiabálnak a cizczesz árnyékában nyugvó pátriarkák ahlakain.

- Nü Slajme! slajeszt?
- Ná! ijach slajf nix.
- Haszt dü ka Rajber?
- Ná! ijach hab nix
- Solem alachem!

Van aztán gezehez és diadajlom másnap a kávéházban, mikor „Moricz der held“ „Iczeg

kell mutatnia, hogy a maga lábán tud járni, s politikai jogainak gyakorlásában más észére, rábeszéléseire nem szorult. Most lesz itt az alkalom mely a választónak kezébe adja saját sorsát, amint ágyát megveti úgy fekszik majd benne. A „Népjog“ szerkesztősége.

Tudomás végett közöljük az országgyűlési antisemita pártkör hasonczélu felhívását is: Az országgyűlési antisemita pártkörből. — Minél inkább közeledik az általános képviselőválasztások ideje, annál sürűbben jelentkeznek az antisemita pártkörnél az egyes választókerületek, a melyek antisemita jelöltet kérnek, s az alkalmas hivatott férfiak, a kik vagy egy bizonyos általuk kijelölt kerületben, vagy pedig általában jelöltkül jelentkeznek.

Mivel az országos antisemita pártzövetségnek, mint új pártnak, az egyes kerületekben és megyékben forma szerinti szervezete eddig még nincsen, az országgyűlési antisemita pártkör végrehajtó bizottsága a jelöltnek egy az illető kerület antisemita választóihoz intézett nyílt levelet bocsát rendelkezésére, a melyben az illetők, mint az antisemita pártzövetség (koalicio) jelöltjei az antisemita választóknak különbeni politikai pártkülömbőség nélkül való felkarolásra ajánlatnak, s a mely nyílt levél kapcsolatban az antisemita párt ismeretes programpontjaival, kinyomatva a választók között terjesztetik. Ezen uton az antisemita képviselőjelöltek, minden forma szerinti pártszervezet nélkül is közvetlen érintkezésbe s összeköttetésbe léphetnek az egyes kerületek választóközönségének zömével, mert tudvalevőleg az egész országpolitikai pártkülömbőség nélkül antisemita érzelmei.

Az országos antisemita pártjelöltjei csak is azon jelöltek lesznek tekinthetők és tekinthetők, a kik a párt központi végrehajtó bizottsága által részükre kiállított ilyen ajánló nyílt levelet mutatathatnak fel s illetőleg azon jelöltek, kiket a választókerületek a központonál, mint nyílt antisemita párti képviselő jelölteket jelentenek be.

Az ipar törvény javaslat.

Hogy egy osztály se vethessen valamit a másik szemére, az iparosok is kikapták magok részét azon áldott ajánlásokból, melyekkel a jókedvű adakozó időnként oly kedvesen lep meg bennünket!

der tapfer, »Doved der Tiger« »Jókef der Löve« regélik a donquixotiádoakat. Csak egyetlen egy réme van ennek a hősi gárdának, de a kitől jobban rettegnek, mint filiszteusok Sámsontól, s ez tisztességes nevén Matusik Jancsi ur.

János urnak nincs ugyan számár állkapcsa, hanem vannak akkora tenyerei mint a Mózes táblái. Elég az újját kinyújtani, hogy lejárjon a Kóbi. Ha aztán különben flegmatico me lancholicus kedélye bizonyos behatások következtében antisemita szíre derül, s elkiáltja magát: »Moricz hecci pajesz!« aj-vej! 20-an 21 felé szaladnak, s egész Izrael hamut hint fejére.

Ez a tabi csendélet, s ha még hozzá teszsem, hogy egy darab időtől fogva 5 szál utcai lámpás s ngyan ennyi zsendár terjeszti itt a közbátorságot — annál is inkább tovább mehetek, mert nem szeretnék úgy járni, mint itt most váltig dalolják:

„Elindult a Rechnitzer
Három roz lovával,
Megrakta a kocsiját,
Herczog zsidójával;
Hát egyszer csak nem mehet
A tabi sárban megsülyedt,
Gyü . . . gyü . . . ho . . . ho . . .

Tehát én is azt mondom, hogy „gyi“ — bár még magam sem tudom, hogy hol találok ujdondási periferiám kopár mezején zöldség után sóvárgó pegazusomnak harapni valót. Menjünk hát amugy magyarosan . . . vaktába, s mig stációt nem érünk, csevegjünk szellemesen az időről

- Még miudig kísért a viláosság.
- Az ám, pedig a mult hetekben már alig pislogott.
- Feltámadt ujra, bizonyosan szelet érez.
- Hm . . . hm.

Ha vidékünkön két kabátos ember találkozik, bizonyosan ezzel untatja egymást; gyakran megtörténik aztán, hogy az egyik a Krátky

Szegény iparosaink! Éveken át tanácskoztak, gyűléseztek, vártak, reméltek, folyamodtak fűhöz, fához azon hitben, hogy végre tán még is csak meghallja kívánataikat a kormány s kezükbe adja a módot, hogy boldoguljanak úgy, a mint ők magok hiszik, hogy boldogulhatnak. Ugy látszik azonban, hogy nem szóltak elég hangosan, mert a kormány által betervezett ipartörvény javaslat épen ellenkezője annak mit vártak, mit jogosan várnok lehetett, s nem is egyébb — N-Kanizsa érdemes iparosainak találó megjegyzése szerint, — mint másolata azon rossz ipartörvénynek, melyet keletkezésében szinte gyarlón másoltak le s összeségében pedig privilegium a szédelgőknek.

Tíz év keserves tapasztalatai győzték meg az iparos osztályt arról, hogy létezhetésének, megélhetésének alapfeltételei vannak megtámadva az álliberalismus által világgá kürtölt szabad verseny által, mi pedig nem más mint tőke uralmának inaguralása, s a munka rabszolgává tétele, verseny két különböző erejű faktor között, hol okvetetlen a tőkének kell diadalmaszkodni — s a munkásnak el kell vesznie. — Elbukni akkor midőn még az sem igaz, hogy a közönség nyer, mert rossz portékával árasztják el, melyet akármily olcsón kapott mégis drágán fizetett meg.

Az iparosok felismerték a bajt, fel helyzetüket, s helyes érzékük meg is találta az orvosságot.

Az iparos Congressus kimondotta a kvalifikatio s a társulási kötelezettség szükségét. Nagyon helyesen tette, a hydrát fejénél támadta meg. De éppen mert azt tette, voltak elegend, akik féltek, miként a jogos kívánatok teljesítetnie nem fognak, sőt midőn a mult év folyamán ez irányban Ausztriában törvény keletkezett, már biztosra vették, hogy az iparosok kívánalma érvényre nem jut.

»Viláosság«-át érti, a másik meg a krakotját.

En most ez utóbbit értem, bár nem mulasztatom el kifejezést adni azon keresztényi jó kívánságnak, hogy a »Viláosság« mint vezér csillag ragyogja be Izrael előtt az ösvényt a Tigris és Eufrates folyók partjáiig, s mint hivatalos közlöny már a jövő 5645-ik év szept. havában nemzeti nyelven hirdesse a rekonstruált ősi haza dicsőségét.

Hát mint mondtam én 'a nyugoti égalj viláosságát értem, azaz hogy tulajdonképen én sem értem. Annuit azonban jó lélekkel jóvendők belőle, s asztronomi reputációmát kötöm profeciám teljesültéhez, hogy ebben az esztendőben éjszakra az éjszaki, délről pedig a déli szelek fognak fújni.

Iaczi barátom egy lukafai üvegen keresztül behatóbban megvizsgálta az eget, s fel fedezte hogy az egész viláosság nem egyéb, mint szüreti illumináció oda fent, azt a kis égdörögést, mely itt f. hó 2 án valóságga hallható volt Szent Péter csinálta a mint a hordókat görgette, s az ugyanekkor mutatkozó szivárvány meg nem lehetett más mint mennyei csantéria, melyen bizonyosan egy nagy cizmentőrozatlan hordó gurult volna le, ha elég bibaszok nem lettünk volna megfogni a végét.

Bizony olyan abnormis idők voltak ezek a mult hetiek, hogy az omher kivált, a kinek váltója járt le, hajlandó volt hinni, hogy a kalendarium csinálók hibáztak el a dolgot. De nem is volt ám előttünk respektusa tolnamegyei naptár szerkesztőjének, midőn az ireghi caszinó bál után élőszoval constatálta, hogy nemcsak 3-ika, de 4-ike is elmult már, tehát haza mehetnénk. Rá se hederítettünk s daczára, hogy földi csillagainkat már kétszer eltakarta a dunna felhő, mi férfiak még egyre abnormizáltunk — haladtunk az idővel.

Egyre hangzott a „sohase halunk meg.“ — „De bizony meghalunk“ repedez egy

Miért?

Mert Magyarországon e kormány alatt minden kérdésnél egy szempont a döntő: a zsidó érdek, ez pedig az iparos congressus határozataival homlokegyenest ellenkezik.

Ha ipar üzletet csak az gyakorolhat ki azt megtanulta, nem állhat elő akármelyik haszontalan handlé, hogy zsidó módra összeharcsolt néhány száz forintjával, hitsorsosi által támogatott hitelével rongy portékákkal elárassza a piacot s tönkre tegye a keresztény iparost, ki keservesen dolgozik. Nem lenne lehető, hogy — látván, miként itt-ott valamely iparág s iparos, tisztességes üzleti nyereség útján prosperál, rögtön mindenféle jött-ment natio neki rontson s konkurentiával megölje, hogy azután a romokon monopoliumot üzve nyakán maradjon a publikumnak.

Midőn ennek annyira mennyire gátot vetettek Bécsben, izrael szeme egészen Magyarországra irányult, mert tudták hogy itt meg marad a régi állapot szemfényvesztésül új kiadásban.

Oly kormányoknak, mely a zsidók beolvasztását célozná, megkellett volna ragadnia ez alkalmat is, hogy a zsidókat hasznos munkára kényszerítse, mert ezzel bizonyára többet tett volna beolvasztásuk érdekében; de hát ez a kormány nem a zsidó egyenjogósítás tettelesítését, hanem a zsidó uralom megalapítását célozza: ide céloz minden lépése ebből magyarázandó minden tette, ez alapja az új ipartörvényjavaslatnak is.

Iparosaink ne is áltassák magukat, e kérdésben a zsidó szellemmel állnak szembe, s azért nem helyeselhetjük eléggé azon mozgalmat, mely ország-szerzte megindult, de nagyon hangosan kell szólniok, hogy meghalják őket a stüket füleket.

Egyébként hogy szavukat hathatósan felemelhessek, itt az alkalom; a kép-

álmos hang, mely magában elég mementó mori volt.

— „Majd feltámadunk“ jagitál egy másik No itt aztán megeredt vita pro et contra Az egyik mint egy modern Bramin váltig erősíti, hogy ő akár kutya képibe, akár grófi formába, de élni fog. A másiknak álomlátásai vannak, s hurik paradicsomáról ábrándozik. A harmadik bizonyos benne, hogy ő a holdba lesz composzeszor. A nagy többség azonban eleve eltestálja tul világi jussait, s Latóval rögtön dust huzat rá.

Egy velünk volt kálvinista pap capacitálni igyekezett őket, czítálta a bibliát, de persze hiába.

— Mondj legalább valami reális érvet a feltámadás mellett, ha tudsz, incselkedik vele egy atheista.

— Reális érvet? Először is azt mondom, hogy ennyire embert bolonddá tenni nem lehet.

Az ezen dogma okozta hahotára aztán bezárult a zsinat.

Ennit az ireghi bárlól — bár szerettem volna a hölgyek neveiből koszorut fonn, de attól tartok, hogy Göröben ur imitt-amott hebroni rózsza illatot érezne rajta.

Ireghből hazajövet egy czigány karavánnal találkoztam, a mint nagy busan tétovázta az országut mellett.

— Mit kerestek dade?

— Azs erdét uram, a darányi zselé erdét. Távál még itt volt, astán most nem találjuk.

— Biz azt hiába is kerestek, kivágatta mind a két ezer holdat a zsidó.

— Ácsi! montám ugy-e hogy zsidó. Á! hogy r . . . b égye je a pófáját! mi léss most ázsokból a kis dallas mádrákákból. Váj vájde! sörösödjék meg a ludmája a sájába, de nincs lölke neki!

Faroo füstös ivadékát a fa szüke bellebbezi, majd az ősi tropicus égalj felé, de hogy ma-

viselő választások sorsa nagyrészen az iparosok kezében van, használják fel az alkalmat saját érdekükben. — Magyarországon nem újság az se, hogy meghozott törvény soha se lépett életbe; így menthetik meg érdekeiket a javaslat halálos csapásaitól.

Hogy áll a világ?

Itthon. A politikai helyzet a múlt hét óta majd mit sem változott; a törvényhozó testület mindkét háza erősen dolgozik, mi oda mutat, hogy a kormány az új választásokat mielőbb megejtetni kívánja. Az ország legtöbb vidékén már forrongnak a pártok s készülnek a választások küzdelméhez.

Horvátországban hírszerint, mielőtt a bán Zágrába visszatér, az egyes osztályok főnökei kifognak neveztetni.

Németországban legnagyobb esemény e héten a kulturharcz idejében elűzött müncheni püspök visszatérte és fényes fogadtatása volt. A fényes egyházi ünnepélyen megjelent a pápáság, a nemesség, hivatalok képviselői és a népczrei, egyhangon hálát adva Istennek, hogy az áldatlan huzakodás keresztény vallásfelekezetek közt megszűnt.

Franciaországban a hét eseménye a pápa encyklikája, mely nemes meleg hangja által a francziák szívét teljesen megnyerte. Tonkingban a dolgok folytonos csatározások között a francziák lépésről-lépésre foglaltak előnyök mellett folytak.

Olaszországban a vadászatról hazatért király ellen merénylet történt, mennyiben két egyén az udvari vonatra és felállított zsendár örre lött. A lapok az egész dolognak nem tulajdonítanak fontosságot.

Angliában a politikai világot a sudani kérdés foglalkoztatja. Gordon tábornok Chartumban dolgozik arannyal, s vesztegeti a Mahdi embereit. Magát az álfarfót is elismeri sultánnak, vele Egyiptom illetve Anglia javára egyezkedik. Állítólag Gordon tervei keresztül vitelével a sudani kérdés megoldva lenne. Az arany úgy látszik az arabusnál is többet ér a vassnál.

Szerbiában a Christics miniszter helyett Garasanin alkotott kormányt, a Garasanin kormány tagjai: Novakovits belügy; Kuzondics közoktatás; Marinkovits igazságügy; Vavlovics pénzügy; Petrovits ezredes, hadügyminiszterek végre középítkezési miniszter; Protics, közgazdasági; Gudovics. A miniszter változás a külpolitikában nem tesz változást.

Országgyűlés.

Jelentkeznek a fesszék, melyek nem a tavasz, hanem az országgyűlés végének közeledtét jelzik. Ilyenkor szokott a kormány oly törvény javaslatokat „megeresztetni” melyek annyira személyes s helyi érdekeket érintenek, hogy a kerületek s képviselők azokon rendszeresen hajba kapnak. Ilyen „a járásbírók szaporításáról s némely törvényszék áthelyezéséről” szóló javaslat is mely a hét folyamán tárgyalatott, legegyszerűbb volt Sárközy Antal képviselő felszólalása, hogy a javaslat vetessék le a napirendről, nem is fogadják el, — hanem elfogadják a javaslatot s így tíz járásbírósg utjonnan felállítatik, a járásbírói és karczagi tisztsékek pedig Szolokra helyeztetnek át.

A főrendiházban megkezdődött a költségvetés tárgyalása s ha a kormány azt hitte, hogy mlutkori vereségét könnyen kiheverheti s a főrendikkel csak oly könnyen végezhet

gyar haza koszorúját, „miként lehet a zsidóknak fenyegetés deres és magyarófa pálcza nélkül pillókeraként pusztítani, azt nem tudom. En részemről nem érném be a Faku Gyuri pium dezideriumával.

A Somogy-Tolna széli híres vadászatoknak is vége lett e gyönyörű erdők kiirtásával, s ott a hol még ezelőtt egy évvel hemzsegett a nemes vad, a legközelebbi hajtó vadászaton egy kólikás öreg nyulat fogtak — kézzel.

Elbusulták magukat az elkényeztetett Nimródok s lapos pillantásokat vetettek az átel- lenes Rebeczi vadas kert felé.

— Hej! csak annyit engedne meg a herczeg, hogy egyszer meghajthatnák azt az erdőt.

— Nekem nem kellene több csak a duplámat süthetném el benne.

— Legalább csak vendége lehetnék a herczegnek.

— Hm! hátha én volnék a herczeg.

Karnevál herczegnél én is szerettem volna vendége lenni a ságvári póstás házában, de ide haza kellett áldoznom Aesculápnak. Torkomra főtt az iregi abnormizáció s majdnem személyesen kellett meggyőződnöm, hogy csakugyan van-e reális értéke annak az ireghi dogmának.

Csupa szépséges póstás-kisasszonyok rendezték ezt a bált, s igen talpraesetten lecizgarettették az e-vidéki nyám-nyám ifjuságot, midőn kikötötték, hogy gardedámot egy se vigyen. De ha már természetben nem lehettem ott, ott voltam szellemileg s szinte éreztem, hogy milyen előzékenyen fogadott az udvarias rendezőség, miként versenyeztek foglalkozni velem az első négyesre, milyen elmé- sen kurizáltak s én milyen szellemesen hangoztattam a bájos „ó igent” vagy „ó nemet”, miként cseréltük ki a legszebb galambpóttással poste restante érzelmeinket, és milyen

mint eddig, ugyan csak csalódott, Megmond- ták Tisza Kálmánnak az igaz szót egy sze- mébe, mint ezt tette gr. Zichy Nándor, ki elfogadja ugyan a törvényjavaslatot, de tiltá- kozik az ellen, hogy ez a kormány iránti bizalomnak tekintessék; — ő várja s reméli, hogy a bizalom kérdéseire megfelel az ország a közleg választások alkalmával, meg is kell felelnie pedig úgy, hogy a kormányt meg- bukattja.

Az érdekltség is átjában örvendtes mér- téket ölt a főrendek között, a zsidó kereszt- tény párosodási törvény tárgyalását kivéve, soha se tellett meg az ülés terem annyira, mint most. — Az első ülésben olvastatott fel a kir. levél, mely Br. Vay Miklósnak a fő- rendiház alelnökévé lett kinevezését közli.

Válasz — kérdéseinkre.

Tekintetes szerkesztő úr!

A Népjog legközelebb megjelent számában azzal vádolatom, hogy hivatalosan olyat je- lentettem, ami a tényleges valósággal ellenke- zik. Ennek ellenében kötelességem tartom hangsúlyozni, hogy semmint magánembernek semmint hivatalnoknak a valósággal ellenkező dolgokat mondani vagy jelenteni nem tartó- zik szokásaim közé; s akkor is mikor azt je- lentettem, hogy a segédtanfelügyelő Kapos- várott lakik — köztudomásulag — igazat mondtam. Beismerem azonban, hogy mióta a segédtanfelügyelő ur az irodai teendők vég- zésétől fölmentetett s kizárólag azok az isko- lák látogatásával foglalkozik, nem Kaposvá- rra, hanem a kocsin lakik. Hogy azután ily körülmények mellett családja számára hol tart szállást, azt hiszem úgy a nagyközön- ség, mint tek. szerkesztő ur előtt is egészen közönyös dolog.

Kérem tek. szerkesztő urat, sziveskedjék nyilatkozatomnak a Népjog hasábjain helyet engedni.

Kiváló tisztelettel:

Kovács Sebestyén Gyula.

Ezen nyilatkozatot kaptuk a nagyságos kir- tanácsos és tanfelügyelő úrtól azon tisztelet- teljes kérdésünkre, hogy a segédtanfelügyelő- nek hol és merre van a háza? mert mi da- czára annak, hogy a nagyságos kir. tanácsos tanfelügyelő ur azt jelentette, hogy Ka- posváron lakik, azt az urat, mint kaposvári lakost nem ismerjük és nem ismerük.

Ebből a nyilatkozatból aztán most megtud- tuk, hogy a segédtanfelügyelő csakugyan nem lakik, de lakott Kaposváron; különös, hogy épen abban a pillanatban lakott itt, mikor a ngos tanfelügyelő ur jelentette, — a kö- vetkező pillanatban mikor valaki ke- resté, már nem lakott itt, akkor már — svégény ember (!) — a kocsin lakott.

Mi ebbe az egész dologba persze csak azért — egyedül kizárólag azért — aratkozunk mert a nagyságos kir. tanácsos ur tévedni méltóztatik abban, mintha nekünk kö- zönyös volna, vajon ennek a segéd tanfel- ügyelő urnak hol van az állandó lakása; nem, épen séggel nem közönyös, már csak azért se, mert mégis csak érdekes azt tudni, vajon a törvényhatóságoknak a minis- ter által is megerősített akarata mekkora tiszteletben tartatik egyese- k által!

Ezért utánna látunk annak:

szüzi szeméremmel viszonzotam az emancipált puszi záport.

O beh kár, hogy mindezek csak egy hal- dokló lázas álmai voltak!

Hanem majd ott legyünk 20-ikán Ádándon. A Tabi járás derék jegyzői passzust irtak e napra a búbanatnak, s a somogyiegyi jegyzői nyugdíj-alapjára rendezendő hálbán 1 ft 50 krt vetettek ki IV-ik osztályu személyke- reseti adóul. Természetesen nem értődik ide a pótlék bordézma váltás és fogyasztási adó, melyek kvantitása attól függend, hogy mennyi lesz a bekebelezett portió. A közigazgatásban az orozslánrés Vörös Ferkónak jut, ki annál lelkiismeretesebben szolgáltattandja az igazsá- got, mennél sürűbben kézbesítetik majd neki az illeték. Valószínű továbbá, hogy ugyau itt több peres és perenkívüli sziv-ügyek sommás szóbeli egyezkedéssel letárgyalatnak, ilyenmü cse-re-szerződések kötetnek és bekeleztetnek, szóval a conscribáltak lajstroma arról nyujt biztosítékot, hogy innét a gond messze tolon- coltatik, s azonkívül hogy jól mulat az egész bált képviselő testület, még az általános jövő- dőlem sem szorul pótdadóra.

Ime kérem, vidékünkön ez a farsang képe, és ezt tessék megjegyezni, mert van másik fele is, hol az elporoszkált hep-heppek után nyakra- főre drukkol Jajtelesz:

Záli Snitzler
Dóved Spitzler
verlobte.

Pompás alkalmam kínálkóznék most a rudat ami Jeruzsálemünk Tab felé visszafordítani s irni az itteni pénz „olvasókör” báljáról, de végre is az én szellemi comfortáblim nem örökösen szemetet hordozó zsidó-fiakker. Nem megyek hát még egyszer neki a tabi sárnak, hanem eldudolom Rechnizer nótájából a végső refrain... hó... hó.

vajon lakott-e a Kaposváron a segédtan- felügyelő, vagy csak itt tartózkodott?

bejelentette-e illetékes helyen letelepedési szándékát?

szóval miből merítette a nagyságos kir. tanácsos tanfelügyelő ur azon biztosságot, mely- lyel jelentette, hogy segédjé Kaposváron lakik?

Arra a kocsin való lakásra pedig még visszatérünk, mert közhit szerint az olyan so- mogyi iskolás gyerekek, ki életében iskolában tanfelügyelőnek színe-világát látta, — ritka- ság tekintetében valóban érdemes volna Bár- num muzeumába való felvitelre, X.

A Balaton-egylet.

Régi beszédtárgy az, hogy édes hazánk a természetadta kincsekben oly gazdag, hogy érzésben a legtöbb európai országgal vetke- dik; csak hogy e kincset mi nem birtuk so- káig a porból teleelni, s ragogó fényét az egész mivel világnak felmutatni. A törvény- hozás azon intézkedése, hogy hazánk fővárosa szépség, s modern kényelem és kívánalmak tekintetében a nagy európai városok színvona- lára emeltesse, magával hozta azon törekvést is, hogy a fővárosunk látására beözönlött ide- geneknek más egyéb kincseinket is megmu- tathassuk, s az műveltség terjedésével hazán- kat magunknak is még kedvesebbé, javait még élvezhetőbbé tegyük.

Ily rejtett kincsünk volt nekünk a magyar tenger, a Balaton és bájos vidéke. Ki csak évtizedekkel ezelőtt járt a Balaton vidékén, az ma már sokban örvendetes meglepetésre találja újabb látogatásával. Fűred új palotái, parkja, a Balaton hullámain ringó hajóserreg, mind oly újságok, melyek nagy haladást mu- tatnak a modern kényelem és szépség dol- gában.

Legtöbbet tett, és tesz azonban e kies helynek európai hírre emelkedése tekintetében a tavai alakult Balaton-egylet.

Ez üdvös ezüli egylet pedig folyton dolgo- zik s törekszik, s ma már munkájának a Balatonvidék majd minden kisebb pontján találunk nyomára. Legutóbb gróf Nádasdy Ferencz egyleti elnöklete alatt gróf Eszterházy Mihály, Fenyvessy Ferencz, Thaisz Elek, Szalay Imre, Dr. Herczegh Mihály, Szarvasy Sándor, Kállay Gyula, Adam Károly és Sziklay János (egyleti titkár) urak rész- véte mellett az egylet ülést tartott, melyben elhatározatott, hogy az egylet a budapesti 1885-iki orsz. kiállításon borok, halak, halá- szati eszközök, balatonvidéki fák, kőzetek s ipartermények kiállításával részt vesz. Ugyan- csak a kiállításra a balatonvidék festőbb pontjairól fénykép-albumot készített, melynek kiállítására gróf Eszterházy Mihály — ki jeles fényképész — vállalkozott. Évkönyve szer- kesztésére ez időre Jókay Mór és Borostyáni Nándort nyerte meg. Rendez kirándulásokat, hajós versenyeket, a legszebb kirándulási pon- tok felé útjelzőket állít, szóval oly intézkedé- seket léptet életbe a Balatonvidék vendégei- nek kényelmére, melyeket eddig sajnosan nél- kültöttek. Sziklay János egyleti titkár június 1-től állandóan Fűreden fog lakni, az egylet és a látogatók érdekeinek előmozdítása végett.

Az egylet a földmívelés- ipar- és keresk. miniszterhez a kiállításban való résztvetetés czéljából kérvényt adott be, melyet — mivel a Népjog olvasóközönségének legnagyobb ré- szét, mint a Balaton vidékének lakóit közvet- len, de általában minden magyar hazafit érde- kel a kies magyar tenger emelkedését mutató mozgalom — egész terjedelmében közlünk mint következik:

Nagyméltóságú miniszter ur!

Kegyelmes ur!

Azon szép és beható indokolás, melylyel Nagyméltóságod a már törvénynyé vált 1883. XII. törvényt, mint javaslatot a t. képviselő- házhoz ajánlotta az 1885-ik ében Budapesten tartandó orsz. által. kiállítás új tervezi igen helyesen, hogy az „há képtét nyujtsa az orsz- ág termelő képességének legjobb ismerte- tője és terjesztője legyen az ipar találmányai- nak stb.; fejleszté a hazai termények kelendő ségét s így bő alkalmat nyujtson szóid vásárlásokra stb.

Kegyelmes uram! A múlt évben alakult „Balaton-egylet”, mely „egyik szakosz- tálja: a közgazdasági által egyesenes czéljául tűzte ki a Balaton gazdag, s speciális viszonyainál fogva különben is felette érdekes vi- dékének gazdasági érdekeinek előmozdítását, igénytelen nézetünk szerint leginkább lenne hivatal. sőt tekintve Balaton vidékének a kezdeményezés terén majdnem egészen járatlan erőit, egyedül képes elősegíteni azt, hogy az 1885-ik ében fővárosunkban tartandó orszá- gos kiállításon a Balaton vidéke méltón leg- yen képviselve.

Fájdalom, kegyelmes uram, egyletünk alig másfél éves létezése nem bír még felmutatni, a helyzet természeténél fogva oly anyagi jól- létet, hogy az egylet pénztárából bármily cse- kélységgel is hozzájárulhatnánk a fent említett czél sikeres előmozdításához. Már pedig, — szabadon utalunk erre — egyletünk, szor- galmas utána járás után késznek nyilatkozniék, ha erre képessége lenne a következőket állí- tani ki az 1885-ik ében Budapesten tartandó országos kiállításon.

A Balaton melléki borokat és mellékter- meiket a Balaton tavában található összes halak fajait, — halászati és hajózási eszközö- ket, — bemutatva a balatoni hajóépítés fej- lődését, a balatoni halászok eredeti egy törz-

ből kivájt bárkától a modern vitorlásokig — továbbá érdekes kőzeteket, s pedig nevezetesen az almadí granitot. a badacsonyi bazalt, méz- követ és égetett mészt, barnaszént, kaglyó körületeket, ásványvizeket u. m. a balaton fűredi és vértuki savanyu vizet a keszthely hévzvi kénes vizet; nád- és náddal fedett s balaton melléki házakat, halász- kunyhók mintázatait, sásból készült házi ipartermékeket, általában a balatonmelléki házi- ipar termékeit és mindennemű czikkeit, b a l a t o n m e l l é k i f á k a t, természetes és feldolgozott állapotban, faszenet, a balatoni Fauna és Flóra gyűjteményes bemutatását, a balatoni vidék népviseletét, Balaton vidékének gyönyörű tájait fényképek, térképek közvet- tésével, végül a Balaton-egylet irodalmi kiad- ványait és a Balaton vidékére vonatkozó iro- dalmi munkákat.

Kegyelmes Urunk! Nagyméltóságú miniszter Ur! Ezekben soroltuk elő Balaton vidékének képviseltesét az országos kiállításon. Meg- győződésünk, hogy a külföld, de még saját hazánk lakói előtt is alig ismert Balaton vi- dékének az országos kiállításon leendő képi- seltesése hazánk érdekében is feltétlenül szükséges.

És mert épen hazánk közgazdasága- s ipar- fejlesztése iránt már is oly kiváló érdemeket szerzett földmívelés- ipar- és kereskedelmi miniszterium által benyújtott indoklás az ország egész bizalommal kívánja a kormány hathatós közreműködését és szivesen látja az állam támogatását, — épen azért, mert — miként a többször idézett indoklás szerint „a kormánynak bizonyos tekintetben kötele- sége fejlődő közgazdasági helyzetünkben mó- dot és alkalmat nyujtani arra, hogy közgaza- dasági viszonyaink teljesebb felismerése lehetővé váljék.”

Mély tisztelettel járulunk Excellenciáid- hoz egyletünk nevében és megbízásából azon alázatos kérrrel, hogy jelen kérvényünkben bőven esettel czélból, melynek elérésére, ma még elegendő anyagi erővel nem rendelkezünk, méltóztatnék Nagyméltóságod a Balaton-egy- letnek, a Balaton vidéke orsz. kiállításán leendő képviseltesésére segélyt adni.

Kérésünk ismétlésével maradtunk Nagymélt- óságodnak, Kegyelmes Urunknak Budapestben, 1884. február 18-án alázatos szolgáló:

Gr. Nádasdy Ferencz, s. k.

az egylet alelnöke.

Szalay Imre, s. k.

a gazdasági szakosztály elnöke.

Jókay Mór, s. k.

szak. oszt. elnök.

Gr. Eszterházy Mihály, s. k.

szak. oszt. elnök.

Fenyvessy Ferencz, s. k.

szak. oszt. elnök.

H I R E K.

— Zsidó kongresszus. Hermány Ottó addig kívánt egy zsidó kongresszust látni, míg végre akadt egy zsidó aki hirtorszosai között meg- merté pendíteni annak eszméjét, csak hogy Hermány Ottónak kedve teljék benne. Va- lami Grósz Adolf nevü zsidó tette meg az indítványt az „Egyenlőség” címü körülm- telt ójságban. Azt mondja a többek közt, hogy az 1868-adi zsidó kongresszus óta két táborra szakadt zsidóság közül az izraelita iroda a neologokat, — az ugynevezett végre- hajtó-biztosítók pedig az orthodoxokat ma- ndátum nélkül képviseli. Ezért sürgeti a kon- gresszust és igen sok javaslattal áll elő a zsidók magyaros-dása és — u j a b b e g y b e - o l v a d á s a érdekében. No csak maradjanak ök meg tovább is zsidóknak. Neolog — orthodox egyre megy. — Nem óhajjuk velük az assim- lationt, meg K. bpesti rabbinus kérdés sem, ki azt a boldog gombát találta fel legközelebb, hogy a magyarok és zsidók együtt foglalták el Magyarországot.

— Az usance-gabona börze játék kaposvári zsidóknak is szüzekre menő veszteséget okozott. A hasard játék kártyával üzött formáját tiltja a törvény; de a speciális zsidó hasard játékokat az usance gescheftet: adni, venni olyat ami nincs, nem tiltja. Ha csupán a hasard- játékos zsidókat érné ebben a veszteség ak- kor is gátot kellene vetni az államhatalomnak az ily szerencsétlenséget hozó játék ellen, de a szerencsétlenség a közérkölciséget nyújtja, mennyiben a szegény munkás naponként látja a hasardjátékos zsidót gazdagodni munka nélkül, mikor ő két kezével kenyeret sem tud eleget keresni. A mellett a játékos zsidó csa- szalja s e fajta rebach szerzésért sok egyéb becsületes tőkét is belevon könnyü nyereséggel való kecsgetéssel ezen erkölcstelen játékba s egy bause esetén mennyi, tisztességesen szer- zett kis tőkét nyel a nagy börze zsidók tel- hetetlen gromra! ... E mellett ozenjáték meg- követelt áldozatait: éppen a múlt éjjel lőtte meg magát Deutsch zsidó, ki az usance játékon ezreket vesztett.

— A hirdett gyékényesi zsidó Unger Her- man háza elégett, úgy beszélik zsidó körök- ben, hogy a falusi nép bosszúból gyujtotta volna fel, mert Unger egyike azoknak a zsi- dóknak, kik a gyékényesi zsidó ellenes tüntetés alkalmával rablással vádaskodtak, miért több gyékényesi polgár statárium elé is állított. Eppen nincs azonban kizárva annak lehetősége hogy az illumináció a gyékényesiek lázadási ügyének közvetlen tárgyalása előtt zsidó rész- ről rendeztetett a vád némi erősítésére. Egy- általán Unger zsidó néhány hét óta Gyéké-

nyesen ismé- községi kép- vergus okau- gyanusitani: zonyossággal- tal üzött ha- pedig a meg- kideríteni a

— Ismét a- ban a zsidós- rüli szereplés- a legfurfang- közé kizáró- habár nemcs- és a hamis- zerszerrep, a- teljesen mo- ho y a bud- dolgával fogl- — hol ez id- teli rettegők- nevezhető, a- Fortunában a- zsidó. A zsidó- vet e körü- zsidóknak a- a zsidó előtt- játítsa nem- zsetnek követ- időben, mid- közzyanu ne- hanem azt: nyelve is — biztos összeg- vajok nyelvét- tik a tolvaj- tásunk meg- elmult léte- igen veszedé- A gazember- boltot és eg- tak kirabol- vette a bet- épen akkor- rók a zálogú- ték s oda — Vogel Dávid- alias Grossz- állott a bet- nap alatt sze- ból, ahol ma- rendőség az- dók a For- ügyelő akké- láttára: „his- Tak Természet- értet.

— Dohány- Vörös J. h- hogy dohán- föllevést ha- fiával együtt- kocsi szűz d- nyomott. U- elég bátoras- másnap re- és kiölt t- határából m- nagyobb f- — elérte az- két szomszéd- Amint a híd- mert követ- mánya vált- melynek ism- neki vesd- e bokron kere- hagyott szá- vig hangu- tértek.

— Megsz- fővárosi lap- nagy maros- német revol- perét. E rev- irt Zoller el- a zsonaliss- sonló szarol- pesten tizen- és bünpartó- budapesti e- most 7 hav- frtnyi perkö- kát híven e- pán egy mo- pedig igen é- zabbán Sina- Sinai, igazal- bás zsidó, m- a kik a saj- berger e tul- látták eihal- reá kedvező- gyalás folya- kött, miután- lalt volna. A- ütheti a ny- vénység a- megkeresett

— 10-én lefoiy- nyoson ada- „szidomente- tehát kérné- mában pótl- atádon f. h- ur vendégs- és kivilágos- batyubál ta-

nyesen ismét igen kihívón viseli magát, s a községi képviselő testületben a gyékényesi zavargás okául nem átalotta a jegyzőt és bírót gyanúsítani; a zavargás okára meglehetősen bizonyossággal mondhatjuk, hogy az Unger által talált üzött hallatlan uszóra volt — a gyújtásra pedig a megindított bírói vizsgálat hivatása kideríteni a valóságot.

— **Ismét a zsidók.** Egyik előbbi számunkban a zsidóságnak a lopások és betörések körüli szerepléséről emlékezve, elmondtuk, hogy a legfurfangosabb, a legvakmerőbb betörők közé kizárólag a zsidókat lehet számítani, habár nemcsak a téren, hanem a családok fajai és a hamis kártyajáték körében is övék a vezérszerep, a zsebmetszők foglalkozását pedig teljesen monopolizálják. Elmondtuk azt is, hogy a budapesti törvényszék egyedül zsidók dolgaival foglalkozik, hogy a várbeli Fortuna, — hol ez idő szerint Spanga, Berecz és Pitéli rettegik Kozareket, — zsidók házában nevezhető, amennyiben kétségtelen, hogy a Fortunában tartóztatott rabok két harmada zsidó. A zsidó faj jellemzésére érdekes világot vet a körülmény s bizonyítja azt, hogy a zsidónak a tulajdon szentsége — bílikri, hogy a zsidó előtt az idegen vagyon jogtalan elcsátítása nem bűn. E zsidó erkölcsi világnézetnek következménye azután az, hogy a mai időben, midőn valamely bűneset fölmerül a közgyanú nem azt mondja, keresd az asszonyt, hanem azt: „keresd a zsidót.” A tolvajok nyelve is — zsidó. Nagy Pál fővárosi rendőrbiztos összegyűjtötte és ki is nyomatta a tolvajok nyelvét. Amiből mindenki meggyőződik a tolvajbeszéd zsidó voltáról. — Ez állításunk megerősítésére szolgál az, hogy az elmúlt heten ismét elfogtak a fővárosban egy igen veszedelmes zsidó betörő tolvaj bandát. A gazemberek egy király-utcai kereskedő boltot és egy zerge-utcai zálogüzletet akartak kirabolni. A rendőrség azonban neszét vette a betörési kísérletnek, lesbe állott s épen akkor tette rájuk kezét, midőn a betörők a zálogüzlet ajtaját már épen felcsúszították s oda beakartak hatolni. Weisz Henrik, Vogel Dávid (csúfnéven Schnekl) és Kohn, alias Grossmann Adolf, és Schlesingerből állott a betörők csapata. A legutolsó alig pár nap alatt szabadult ki 6 1/2 év után a fegyházból, ahol már 16 esztendő telt el. — A rendőrség azután másnap beszélt a zsidókat a Fortuna-ba, hol Horváth fogházfelügyelő akként kiállt fel a régi ismerősök láttára: „hiába, kutyából nem lesz szalonna.” Természetes, hogy a kutya alatt — zsidót értett.

— **Dohánysempészet.** Mult hét napjaiban Vörös J. háromtíz zsidó föltette magában, hogy dohánnyal rebach-ot fog csinálni. A föltvést hamar tett követte. Fogta magát fiával együtt Szt.-Király községbe ment egy kocsi szűz dohánnyal vásárolni, mely öt mázsát nyomott. Ugyanazon este s éjjel nem volt elég bátorsága a zsidónak elindulni, hanem másnap reggel gondolván, nincs mitől és kiül fölni! — Szt.-Király község határától minden baj nélkül — de annál nagyobb félelem közt (mellék utakon) — elérte az ugynevezett zsidóhidat, mely a két szomszéd határt egymástól elválasztja. — Amint a hidon átment nagy volt meglepetése, mert közvetlen az ut mellett erdőből a zsákmanýra várt pénzügyőrök kiállítását hallotta, melynek ismétlése után félelmében — ucczu neki vesd el magad — fiával együtt árkon bokron keresztül kerekelt oldott. . . A hátrahagyott zsákmanýnal pedig a pénzügyőrök vig hangulatban N.-Atádra, lakhelyükre tértek.

— **Megszökött zsidó újságíró.** Valamennyi fővárosi lap közölte a napokban Zoller Mihály nagy marosi birtokosnak a „Vorwärts” című német revolver lap szerkesztője elleni sajtóperét. E revolver zsornaliszt gyalázó cikket irt Zoller ellen, mert utóbbi fizetni nem akart a zsornaliszt uraságnak. Sinai Zsigmond hasonló zsornalási tényekért Bécsben és Budapesten tizennyegyszer állott esküdtszék előtt és bünpártolással 4 hónapig csukva volt. A budapesti esküdtszék egyhangu ítélete alapján most 7 havi fogságra, 400 ft bírságra és 447 frtnyi perköltségre ítélték. Mindezen dolgokat híven közölték a budapesti lapok, csupán egy momentumot hallgattak el, a mely pedig igen érdekes és az, hogy Sinait igazabban Sinaibergernek hívják, és hogy ez a Sinai, igazabban Sinaiberger csak oly 13 próbas zsidó, mint azok a hitsorsos zsornaliszták, a kik a sajtóperi tárgyalást megírták a Sinaiberger e tulajdonságát igen tapintatosan jónak látták elhallgatni. — E zsidó látván előre a reá kedvezőtlen kimeneteli verdiktet, a tárgyalás folyamán kionsot a teremből s megszökött, miután nem volt a kiérette jóállást vállalt volna. A megszökött zsidónak most már ütheti a nyomát a — rendőrség, a kit a törvényszék a zsidó zsornaliszt elfogatása végett megkeresett.

— **„Népjog” 7-ik számában M.-Atádon f. 10-én lefojrt batyubáli tudósítás feletté hiányosan adatott be, amennyiben a mi fő, hogy „zsidómentes volt” benne nem foglaltatott; tehát kérném becses lapjának legközelebbi számában pótolgand következőket közzétenni: M. Atádon f. hó 10-én t. Varga Ferencz körjz ur vendégszerető házában igen jól sikerült és kivilágos kirivradtíg tartó „zsidómentes” batyubál tartatott A bál háziasszonyai vol-**

tak a köztiszteletben álló Varga Ferencz, Janka Péterné és keszthelyi Istvánné: a hölgyek közül jelen voltak: Sörös Istvánné (Büssü) Bohár Lajosné, Maylender Nándorné (Somodor) Belovári Mihályné urnök: Sörös Lujza, Belovári Mari és Juliska, Varga Erzsike és Balla Róza k. a. A mulatság kedélyes és sikerült lefojása a tapintatos rendezőség eljárásának tulajdonítható, még másnap reggeli 7 órakor is szakadatlanul folyt a csárdás, mert a zsidó onnét kiközöbölve volt.

— **Szimplicius is hirdeti** a farsang utolsó bálját, a bolondestélyt, melyen a többek között a nagy bög is cl lesz temetve; tavale szertartásnál Csutorás Tóni celebrált s abban a főispán is nagy jó kedvvel vett részt: majd meglátjuk lesznek-e az idei bög temetésnek hasonló vig jelenetei és résztvevői? . . .

— **Majláthgyilkosai ügyében** a k. Curia szerdán vette tudomásul Ofelése azon elhatározását mely szerint a király az igazságszolgáltatásnak legkgyelmesebb en szabad folyást enged. E szerint a legfőbb ítélőszék halálos ítélete ma hirdették ki az elítéltek előtt s a halálítélet végrehajtása holnap pénteken történik meg. Első eset igen régtől fogva, hogy oly esetben, midőn az elsőbírósg elnöke a halálos ítélet ellen külvéleményt adott, midőn a kir. ítélőtábla nem hozott halálítéletet, a legfőbb ítélőszék halálos ítélete a kegyelmi tanács által érintetlenül hagyatott volna. A halálbüntetés bár a legtöbb modern büntető törvénykönyvben benfoglaltatik, de századunk humanus szelleme s a legnagyobb jogások ellene vannak elvben, ha tehát a törvény alapján halálos ítélet mondatik ki, az a mi gyakorlatiunk szerint is csak a legszigorubb esetben akkor hajthatik végre, ha azt egy behangzó bírói ítéletek követelik. Nagyon megerősítette volna népünknek jogszolgáltatásunk pártatlanságában való hitét és bizodalmat, ha a kegyelmitanács ez esetben is a jogszokásra hivatkozva Ofelésének kegyelmezést ajánlott volna.

A csurgói zavargás ügye.

A tárgyalás utóbbi napjai az általunk már előadott tényálladékon mit sem változtattak; a kiballgatott zsidó tanuk, bár mindenkép igyekeztek terhelő vallomásokkal tenni, mit sem voltak képesek nyújtani a vád megerősítésére. A tanuk arra nézve, hogy vádlottak a lázadásban, tettelegességben tényleg részt vettek volna, mit sem vallanak, s meggyőződésünk szerint indokolt vád és megtámadhatlan bírói ítélet, ezen a tárgyalás során előadott bizonyítékokra nem is állapítható. A tárgyalás befejeztével Bakos János kir. ügyész tette meg indítványát, ki 9 vádlóra, mint tetteleg lázadókra kért ítéletet oly bizonyítékok alapján, minőkörül fentebb szözlöttünk; legjellemzőbb volt azonban Terbukovits és Kukovits vádlottak, mint felbújtókra tett-vádbeli nyilatkozata, melyszertint ezeket azért vádolja felbujtással, mert rá vádlottak azon benyomást teszik, hogy demagógok (!) s mert Hubert Zsigmond csurgói kir. végrehajtó (ki különben zsidó) azt állítja, hogy ő ezeket tartja a felbujtógatóknak. Az ügyész Hubert Zsigmond megeskését mellőzni kérte, vallomását pedig egy esetleg 10 évi fegyházbüntetéssel sujtható büntény elítésére altasmasnak találta. Szalay Károly védő meg is felelt neki azonnal: „hogy oly törvényt, mely az ügyész benyomása it is bizonyítékoknak fogadjja el, nem ismer, azt pedig csudálja, hogy midőn az ügyész vádjának indokolására tiszteleges tanuk hiába keresett, még oly mélyre is leszállt, hol már csak a csurgói végrehajtót találhatta meg.”

A vád előterjesztése után Psik Gyula védő ügyvéd szözlött, majd Szalay Károly és Szebényi védők; az ügyész válasza, védők viszonválasza után a törvényszék a tárgyalást befejeztnek nyilvánította ki, s ítélethirdetésre a következő napot tűzte ki, midőn következő ítéletet hirdette ki:

Ő felsége a király nevében. A budapesti kir. tszék bünt. osztálya, lázadás büntetvével vádolt Buggyán József és társai bünygyében következőleg ítelt: Buggyán József, Farkas Pócsa István, Tóth Mihály, Szollár Ferencz, Szentkirályi Peti György, Rákhel György, Barát Vathi József, Horváth István, Zdráchal Lajos, a büntető tk. 153 és 155 §-a szerint lázadás büntetésében bünösök s e szerint Buggyán József 1 évi börtönre, Farkas Pócsa István 1 évi börtönre, Tóth Mihály 3 évi fegyházra, Szollár Ferencz 15 havi börtönre, Szentkirályi 15 havi börtönre, Ráhel György 15 havi börtönre, Barát Vathi József 15 havi börtönre, Horváth István 15 havi börtönre, Zdráchal Lajos 15 havi börtönre, mely büntetésből Buggyán József Ferencz, Pócsa István, Tóth Mihály, Szollár Ferencz, Szentkirályi Peti György, Ráhel György és Barát Vathi József illetőleg a vizsgálati fogság által 4 hó kitöltöttnek vétetik, ezenfelül Tóth Mihály 6 évi, Buggyán József és többi vádlottak 4 évi hivatalvesztésre, polgári és politikai jogaiknak ugyanezen időtartamra leendő felfüggesztésre ítéltetnek. Lóczy Bakter József Barát József egyenkint 6 havi börtönre, polgári politikai jogaik 3 évi felfüggesztésére ítéltetnek. Végre Bosznai Józsefné 4 havi fegyházra ítéltetett.

Többi vádlott felmentetett. Szalay Károly védőügyvéd védődíja 400 frtban, Psik Gyula és Szebényi Lajos ügyvé-

dek védődíjai egyenkint 100—100 frtban állapítattak meg.

Az ítélethirdetésen Szalay Károly már nem jelenhetett meg betegsége miatt, s védbeszédét is már súlyos betegem mondta el, s azóta ágyban fekvő beteg, Ugy az ügyész, mint védők felebbeztést jelentettek be. A törvényszék az ügyész ellenzése daczára Psik Gyula védő ismételt felszólítására Tóth Mihályon kívül az összes vádlottakat szabadlábra helyeste.

Ma, pénteken a gyékényesiek ügye kerül tárgyalás alá.

Tekintve, hogy ez ügyben is sok vádlott és tömédek tanu van idézve, valóban igen helyesen cselekednek a kir. törvényszék, ha a tárgyalást a megye nagy termében tartaná, mert a szük törvényszéki tárgyalási teremben ily tömeg jelenléte a levegőt megrontja hősegét idéz elő, s szözlöttes alkalmával beeresztett hideg levegő okvetlen betegséget okoz. Szalay Károly ügyvéd, ki ügyvédi és emberbaráti kötelességét ez ügyekben is oly példás önfeláldozással teljesíté, ezen körülmény folytán betegedett meg. Nem értjük, mi indokból kelljen a törvényszék, ügyészség, védelem, tanuk és vádlottaknak és szük, betegséget hozó szözlőben szorokodni, midőn a kényelmes terem is rendelkezésre áll?!

Irodalom és művészet.

Róna völgyi s társa udvari zeneműkereskedésben Bpestben megjelent Regatta keringő Brányi Jenőnél. Árk 1 frt. A Gulyás népszimű dalai Br. Bánfy Györgytől ára egy frt 50 kr. Fjji látogatás melodráma írta Káldy Gyula ára 50 kr.

A „Magyar Ifjúság” fejmű Révai testvérek e talpraesett, kitűnően szerkesztett folyóiratának 2-ik és 3-ik füzetét vettük. A kitűnő folyóiratban első rangú írők munkáival találkozunk u. m. Mikszáth Kálmánnak „A mi kis morzsánk” című elbeszélése. Csiky Gergely „A viszontlátás” című drámai költeménye. P. Szathmáry Károly egy gyönyörű regéje: „Rege a tündérvilágról.” Ugyancsak e jeles írónk a „Magyar Pantheon” című rovatban első sorban Árpád fejedelemet mutatja be. K. Tóth Kálmán, kinek az irodalom már annyi sok szépet köszönhet „A két Pókai” című történeti elbeszélést. Zempléni P. Gyula uti rajzokat közöl. „Sötét világok” cím alatt Afrika belsejébe, „A jég hazája felé” való utaztatban pedig Oroszországba, Szt. Pétervára vezető ifju olvasóit. Kürthy Emil szerkesztőnek szakavatott keze nemcsak az anyag összehordásán, de az összeállításban nyilvánuló ízlésen is meglátszik. — A füzeteket számos, igen jól sikerült kép díszíti és a boríték is teljesen el van foglalva oly dolgokkal, melyeknek elővása épenséggel nem árt. És mindez előnyök daczára a lap felette olcsó, Negyedévre csak 1 frt 50 kr. — Elő lehet fizetni minden hazai könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban; Budapest. IV. Váciutca II. sz. — Megjelenik minden második vasárnap.

A Magyar Háziasszony. Aze e cím alatt Budapestben megjelent háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely magyar gazdaasszonyok országos egyeténék hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizethetik legcélszerűbben postautalvány által a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalhoz Budapest Váci-körút 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek, mindazoknak, kik a kiadóhivaltól ezéért — legcélszerűbben levelezőlappal — fordulnak.

VIDÉKRŐL.

Igal, február hóban.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapjából de még saját tapasztalatomból elégszer volt alkalmam megismerni a zsidó rafineriákat, mit a most már ezen nép-közmondással vált „zsidótól minden kitelik”, eléggé bizonyít. De a Népjog számos olvasói előtt nem is ennek igazságát akarom kutatni, kik hisznek, hogy mindezekről meggyőződve vannak hanem mikor egy ker. felebarátomban néptanító létre zsidó dédelgetőt kell látnom, akkor már felvillanyozva érzem magam és önkénytelenül ragadom meg az író tollat, hadd szapulja a világ nyelve is így kissé.

De hogy a zsákban macskát ne áruljak, nem is sokat tétovázom annak elmondásában.

A mult hóban elszenderült Világosság haza járó hasábjain, gyakran lehet látni egy-egy Fűzi Gy.-féle közleményt, néha nyílt levél, avagy elbeszélések alakjában (melyek a Világosság foghagyása szagu tárczájában foglalnak helyet). Ha e közlőnek pusztá nevét valaki olvassa, nem annyira feltűnő, mintha az illető oda merte volna írni neve alá: rom. kath. néptanítónak. Szerintem rendjén lenne sőt egy kath. tanítóhoz illenék is, hogy keresztény létre keresztény újságokat keressen fel, s ha valami közölni valója van, ne a sakter kés őrzőjét (Világosság szerk.) éleszsze, hanem azon lapot, amely vállalkun jelvényét a keresztet képviseli szemlélőben.

Most már a nagy könsőség birálatára bizom, valjon remélheti-e a katolikus egyh. és azon hitfelekezeti-község, hogy gyermekeik vallásukba bele éljék magukat, s hitük mint egy gyökeret verjen. ha a gyermek példa adója a tanító olyanokkal szimpatizál, kikről tudva van, hogy a ker. embert egy kanál vízben elemésztének ha lehetne. — Es ismét kérdem lehet-e rnményleni egy ily tanítótól, hogy hivatásának megfelelően érdemes kántortanító lehessen, kinek fötcentője lenne az Isten tiszteletnél az ájtatosagó vezetni. Véleményemnek kifejezést adva: lehetetlen, hogy egy ily zsidó-barát tanító jó példával járhatna elő a kis gyermek nemzedék vallásában.

Azon hozzá tevésell zárom be leveletem, hogy az erre vonatkozó megtámadást a Világosság hasábjain legkevésbé fogom érdemnek tartani, hogy elolvassam. Mert habár községtünkben annyit tettem, hogy egy példányban sem jelenik meg (mig máskor 12.), de ellenközé esetben sem fognám e szeny hal-

maz lapot olvasni soha — de soha! — De hát az Igal mező-város érdemes polgárai mit is szólhatnak ehhez?

Bizonýára ők is a környékbeli tanító-karral méltán így sóhajtának fel: Ments meg uram minket ilyen Jordán bürbe öltözött keresztény nép-nevelőtől!! Antisemita.

Zalazsentlászló, febr. hóban.

Igen tisztelt szerkesztő ur! Engedje meg kérem, hogy becses lapjában a következőket közlétegyem.

Ugyanis Zalazsentlászló községben néhány év óta lakik egy zsidó kocsmárosné, ki — a tekintet gyakorta összekotyvasztott vereshagyma szözlőinek ügyes készítése által — nagy tekinélyre tett szert, — neve Fleiner Sándorné szül. Vágner (sáakter) Kádi, — mint élelmes zsidó asszony sok oly nőt, — kikt a természetől nekik adott arczbörrel nem elégedvén meg, — a szépség utáni vágy arra bír, hogy vele egyetértve az általa ismert arczkenőcsöt nála megrendeljék: már oly sokszor luddá tett hogy mindazok, kik ez ügybeni nyereszkezdését kitűdték, valóban meghotránkoknak beunne.

Ugyanis egy tégely kenőcsöt, melynek 35 kr. az ára 5 számtalan megrendelőinek egy forintért és db szappan fele részét, mely neki 27 1/2 krbaa esik 60—70 krt adja el: ehhez járul az: hogy igen sokan vannak azok, kik e kenőcs s szappan végett felkeresték; mert ő elég ovatos a tégelyekről minden utbaigazító czimét letörölni, illetve levakarni, s a tégelyek feledelt, melyek hasonlóképen a megrendelhetési helyet tüntetik elő, eltávolítani. A család tehát annál nagyobb.

En, ki tapasztalom eme család nagyságát, — melyet ő gyakorta vége víz — indítva érzem magam arra, hogy mindazok figyelmét felhívjam, kik e tekintetben ő vele összekötetésben állanak, hogy ne euedjék összekötet, melyet habár a húságyra által elég könnyelműen adnak is ki, oly nagy mérvű család által zsebükből kilopatni. Ime közlöm a czimet, mely után ők maguk is tehetik megrendeléseiküket, ha még továbbra is óhajtják használni e kenőcsöt „Apoltheke zum Salvator des J. C. v. Dienes Essig Oberstadt.”

Mely czim bírása megmenni a megrendelő pénzének 2/3-ad, avagy 3/4-ed részét is.

Ezek után magamat t. szerkesztő urnak jó indulatába ajánlvá maradtam

kiváló tisztelője

Hovács Mihály.

KÜLÖNFÉLÉK.

A hatvanas évek elején, a magyar ruha viselésével divatba jött a nemzet minden ruhájánál a magyar nyelv is. A pesti izraelita hitközség is elhatározta, hogy az elemi iskolákban a magyar nyelv sise tanítassék. A zárvizsgálatra megjelentek mindazok, kik kiváncsiak voltak miként oldják meg a nehéz feladatot, a kis kőker nebulok. Ott volt dr. Ballagi Móricz is, ki most az akademia költéségén akarja kiadni a talmod szótárt. A tanító kérdezi az egyik tanítványt: „Furditsd le nekem magyarul ez a szó: »buch« . — A tanítvány végre kisüté a magyar nevet: »khüv.« — Nem ugy van, replikáz a tanító, annak neve magyarul: »khenv.« Erre feláll Ballagi: „Sem nem khüv, sem nem khenv, hanem khüv. — Általános hahota.

Alkuszik erősen a kadarkuti sakter egyik füzeres bolt előtt egy vidéki atyafival egy pulykára. Végre sokkunerálás után megkötik az alkut 1.50 krtban. A sakternek nem volt pénz a zsebében, haza szakad azt elhozni. A boltos azonban, ki az alkunak tanuja volt, e közben kifizeti a pulykáért az 1.50 krt azon czím alatt, hogy a sakter részére történik. Kis idő mulva jön a sakter, követeli a pulykát, de mivel az jó sheftnek bizonyult, a boltos megtartotta magának. — „Ne megállj, te ganeff! — dörmögi a sakter, — hiszen nem fogsz te abból enni.” — Másnap küldi a boltos a pulykát a sakterhez; ez levágja — „treffi“, — veti oda a szözlőnek. — Mit volt mit tenni a boltosnak, mint fele áron kinálni fünek-fának a levágott pulykát. Végre a nagy vendéglös megvette 1 frtért, nem ugyan a maga, hanem a sakter számára. Így lett a rebach a pulykán felül még 50 kr.

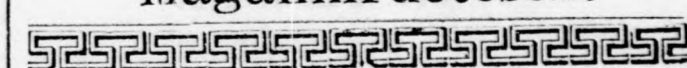
Szerkesztői üzenetek.

Többeknek; Szives érdeklődést köszönjük. Szalay Károly szerkesztő ur valóban beteg, s már négy napja fekszik, miért szokott levelezési is fennakadtak, s több hozzá intézett levélre csak a következő napokban válaszolhat. Hiszük, hogy kissé javult egészségi állapota ma már az ágyat elhagynia megengedi.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

Magánhirdetések.

Hirdetés.

Egy teljesen jó karban lévő ruganyos [phaiton] kocsit szöglletes kassal eladó. — Részletes felvilágosítást ad a „Népjog” kiadó hivatala

Aláírási felhívás!

Alólirottak, mint alapítók
KAPOSVÁROTT.

„Kaposvári takarékpénztár részvénytársaság“

cég alatt

létesítendő pénzügyintézet felállítását elhatározván, az intézet tervezetét követőleg állapítottuk meg:

- a) A vállalat kamatozó betéteket elfogad: kölcsönt nyújt ingó és ingatlan zálogra, váltóra és kötvényre, mely üzleti tevékenység célja leendő oda hatni, hogy a közönségnek gyors, olcsó és könnyen hozzáférhető hitelt biztosítson.
- b) Az alaptőke 50,000 forint értékben; az intézet tartama határozatlan időre állapítatik meg.
- c) Ezen alaptőke 500 darab 100 forint o. é. névértékű és névre szóló részvényből fog állani, mely részvényekből az alapítók 300 darabot maguknak fenntartva; 200 darab 100 forint o. é. névértékű részvény a részt venni szándékozók rendelkezésére, illetve nyilvános aláírás alá bocsájtatnak.
- d) Az aláírással egyidejűleg minden jegyzett részvény után készpénzben 10% lesz lefizetendő.
- e) A hátralékos 90 forint, úgy a minden részvény után megállapított 2 forint alaptőke költség az alakuló közgyűléstől számítandó 8 nap alatt leszen az intézet helyiségében befizetendő.
- f) Az alapítók azon jogot tartják fenn maguknak, hogy az igazgató tanácsot az első 3 évre maguk fogják kinevezni.
- g) Tuljegyzés esetén az aránylagos leszállítási jogot az alapítók fogják gyakorolni.
- h) Az alakuló közgyűlésig a befizetett összegért az egyetemleges felelőséget ker. törv. 151. §-a értelmében alólirott alapítók elvállalják.
- i) Az aláírás mai napon veszi kezdetét és záridejűl folyó 1884. évi Február 26-ik napjának délután 5 órája állapítatik meg.

Az aláírás eszközölése s a 10% lefizetése Augusztin Ágoston gyógyszerész és Honig Dávid kereskedő uraknál történik.

Kelt Kaposvárott, 1884. évi február 18-án.

Lajpczig Antal, kereskedő.	Weisz Sámuel, festő.	Feldreich Herman, kereskedő	Herczfeld Mór, gazda.
Steinicz Ignác és fia, kereskedő cég.	Nagy Ferencz, országgy. képviselő s földbirtokos	Dr. Krizsanich József, ügyvéd.	Lajpczig Gyula, kereskedő.
Kemény B. és fiai, kereskedő cég.	Kunfy Adolf, gazda.	Augusztin Ágoston, gyógyszerész.	Fleischman Jónás, fűgynök.
Dr. Stein Mór, ügyvéd.	Deutsch Albert, kereskedő.	Bakonyi Ferencz, ügyvéd,	Weisz Béla, gazda.
Gesztli Rezső József, birtokos.	Matolcsy József, ügyvéd.	Honig Dávid, kereskedő	Schön Kálmán, kereskedő

Kiadó
Kaposvárott, az előfizetési pénztár
Megjelenik
Elő
Egész évre . . .
Fél évre . . .
Negyed évre . . .
Egyes s
Hage
könyvkereskedő

Midőn Tisz
zában oly f
választásokra,
hogy a legk
dolgoknak le

Nem is csa

Egy napon
mogy“ és
számai, mely
séggel oly

a politikai
továbbja; va
lyedni a né
bátran, — h

rón — oda
tok ziláltság
lyes meg

meg a válas
egészséges
levő társada

Vagyis magy
ne nézzétek

van, vagy
válasszátok
lyétől legtöl

rődj tehát
rődj család
rődj jövendő

nézd kitől k
hát azzal a k
azzal a nagy

meg jól —
szád és kifiz
a mit az áll

rajtad, vagy
iszol rajta p
mérés a be

ság elfeledte
alább, hogy
ismeret? a

könnyen vé
szavára!

Igaz, hog
rod, ki is j
tottad ellen

rod, hogy k
mernek meg
kétségbeesés

Késő ó
zetett keresz
A félh
szerin tüned

sérteties árny
behintett tal
Lezártá

szomorú képe
tekinték. De
viszsaemlékez

dogságomat,
nyeimet, min
velet láttam

Az őszi szé
talan fák kö
tegettek, böl
szerin susogt

panaszos ha
szélt hozzám.
történetet ré
kibeszélni.

Az erdő m
már nem i
mondja-e a
kikeletről, m
hang, halk, f
fel álmaimbó